

dog hænde, at det Program, ændret og udført paa hensigtsvarende Maade, kan blive til Alles Vel, om ikke til Alles fulde Tilfredshed, men ganske vist, det kan ogsaa hænde, at det kan blive fremmet ved saadanne Hænder og paa en saadan Maade, at kun Kapitalen fryder sig, medens den personlige Arbejds Mænd i Agerbruget, i Haandværket, i Arbejdsstanden, kunne komme til at bære Trøkket af de høit priste Reformer. Jeg anser det imidlertid for et glædeligt Tidernes Tegn, at Lag i Samfundet, der synes lidet at interessere sig for det offentlige Liv, træde til med deres Dygtighed, Erfarenhed og Indflydelse, det maa opmuntre Andre, der maasse ikke uden Grund kunne være Frygt for Ensidigheden og dens Styrke, til ogsaa at tage fat, og forsaavidt vort offentlige Liv derigjennem ogsaa med Hensyn til det Finantsiøpolitiske kan faae et dygtigere, et grundigere, jeg vil sige et mindre letfærdigt Indhold, er ogsaa det et Udbytte, som ingenlunde maa sættes lavt. Jeg skal med disse Bemærkninger isørigt afholde mig fra enhver Betragtning over dette Finantslovsforslag og dets fremtidige Skæbne, det vilde ikke somme sig det Mindretal, hvortil jeg hører, eller somme sig for mig, der kun er Ordspører for et ringe Mindretal, som er sat udenfor Forhandlingerne, og ingen Anseelse har om, hvilke Forberedelser der kunne være gjort til den endelige Ordning af disse Anliggender, nærmere at udtale nogen Formodning i den Henseende.

Finantsministeren (Strup): Jeg skal ikke opholde mig ved de Endringsforslag, der ere tiltraadte af Udvalget, og der bliver altsaa kun for mig tilbage at udtale mig om det Forslag, der er stillet om Bevilling af Dyrtidsstillæg til Statens Embeds- og Bestillingsmænd i indeværende Finantsaar, og som jeg beklager, kun er tiltraadt af et Mindretal. Den ærede Ordspører for Udvalget (Holstein-Ledreborg) angav som Grunden til, at Udvalgets Flertal ikke kunde tiltræde dette Forslag, at det ikke forelaa tilstrækkelig oplyst. Jeg vilde have sat Pris paa, om den ærede Ordspører vilde have nærmere forklaret, i hvilken Retning han eller Udvalget har favnet Dplysninger. Dersom i Virkeligheden Mangel paa Dplysninger om det foreliggende Forslag skulde være Grunden til, at Flertallet ikke vilde gaa ind paa det, forekommer det mig at være meget mærkverdigt, at Udvalget ikke i Løbet af den Maaned, Forslaget har foreligget, har søgt hos Finantsministeren de Dplysninger, det har savnet. Jeg har ikke drømt om, at et Forslag som dette, der jo maa være Thinget saa overmaade vel bekendt, da det er omtrent ordret det samme Forslag, som Thinget Aar efter Aar har vedtaget, trænger til særlige Dplysninger. Det forekommer mig, at det Gneiste, der her vil kunne være Spørgsmaal om, er: Er der virkelig Dyrtid nu tilføede eller ikke? Jeg har ikke hørt andet

Indtryk af de forudgaaende Forhandlinger, end at det egentlig var erkjendt fra alle Sider, at Dyrtiden nu var indtraadt paany. Jeg beklager, at det ærede Udvalgs Flertal ikke har kunnet slutte sig til dette Forslag, som jo i Virkeligheden kun gaar ud paa under en ny indtraadt Dyrtid at bevilge det samme Dyrtidsstillæg, som dette Thing som Rigsdagen Aar efter Aar under ganske liggende Forhold har bevilget, men jeg vilde beklage endnu langt mere, om virkelig dette Things Flertal skulde dele sit Udvalgs Flertals Anskuelse. Jeg maa fastholde min Formening om Nødvendigheden af, at et Dyrtidsstillæg bliver givet; jeg ser ikke rettere, end at det er ligesaa nødvendigt nu, som dengang man for 5 Aar siden begyndte paa at give Dyrtidsstillæg, og jeg ser ikke, at der i andre Forhold og Omstændigheder er nogen som helst Grund til at fravige det, men dengang ansaa for at være det Rette. Navnlige kan jeg paa ingen Maade erkjende, at Statskassens Tilstand skulde være nu, sammenlignet med dengang, en saadan, at denne Udgift ikke skulde være tilstedelig. Det ærede Medlem for Veile Amis 2den Valgkreds (Berg) har ganske vist udkastet et noget mørkt Billede af de finantsielle Tilstande, vi gaa ind paa med en Finantslov som den foreliggende, men jeg tror, at ogsaa det ærede Medlem selv ikke vil kunne Andet end erkjende, at Statskassen godt har Raad til at yde Statsstjernerne et Tilskud under Dyrtid, som de i saa høi Grad trænge til, og som ikke er Andet, end hvad enhver Privatmand gjør i saadanne Forhold, hvis han ellers fortsaar sin Stilling som Arbejdsgiver vet. Den ærede Ordspører for Udvalget udtalte — jeg forstod det ialtsald saaledes — at efter hans Mening var det en Grund til ikke at gaa ind paa Bevillingen af Dyrtidsstillæget, at dette Thing saa nylig havde forfattet et Forslag om Lønningstillæg til Embedsmændene. Jeg ser ikke rettere, end at der ikke er nogen saadan Forbindelse imellem disse to Forslag, at Forkastelsen af det ene skulde medføre Forkastelsen af det andet. Jeg har i alt Fald opfattet Thingets Mening om det første Forslag saaledes, at man ikke vilde gaa ind paa et midlertidigt Lønningstillæg, naar der ikke var Dyrtid tilføede, fordi man ikke vilde foregribe Afgjørelsen af de endelige Lønningbestemmelser. Jeg tror ikke at tage fejl i, at det er den Betragtning, som væsentlig er bleven gjort gjældende her i Thinget imod Vedtagelsen af det midlertidige Lønningstillæg. Men en saadan Betragtning kan paa ingen Maade gøres gjældende lige overfor Dyrtidsstillæget, naar man vel at mærke erkjender, at der er Dyrtidsstand tilføede. Jeg vilde meget beklage, om Thingets Flertal vilde følge Udvalgets Flertal ved at forkaste de foreliggende Endringsforslag, der sigte til at give Statens Embeds- og Bestillingsmænd Dyrtidsstillæg. Jeg behøver neppe at tilføede, at, dersom